

วัด พระปฐมเจดีย์ราชวรวิหาร จ.นนทบุรี ที่ประดิษฐาน “องค์พระปฐมเจดีย์” ปูชนียสถานเก่าแก่และสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของไทย เป็นสิ่งที่ชาวกรุงภาคภูมิใจ และเคราะห์พูชาอย่างสูงสุด รวมทั้งพุทธศาสนิกชนทั่วประเทศที่ถ้ามีโอกาสเดินทางไป จ.นนทบุรี หรือผ่านไปทางน้ำนี้ ก็จะต้องแวะเข้าเยี่ยมชมความงามดังนั้น และทราบนัยสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ เพื่อความเป็นศิริมงคล

องค์พระปฐมเจดีย์ ที่หันอยู่ในป้อมบุน เป็นองค์ที่สร้างขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อปี พ.ศ.2396 โดยโปรดเกล้าฯ ให้สร้างครอง ‘พระเจดีย์องค์เดิม’ ซึ่งเป็นเจดีย์เก่าแก่มีฐานแบบโโคกวะและมียอดประดิษฐ์อยู่หัวบน

สันนิษฐานว่ามีอายุอยู่ในตอนต้นพุทธศตวรรษที่ 4 เนื่องจากปูร่องของเจดีย์แบบโโคกวะ มีลักษณะคล้ายกันสาบูจิดีในอินเดีย ซึ่งสร้างสมัยพระเจ้าอโศกมหาราช การก่อสร้างเจดีย์ครั้งเดิมนั้นเสร็จเรียบร้อยในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อปี พ.ศ.2413 รวมเวลา ก่อสร้าง 17 ปี ลักษณะเป็นเจดีย์ทรงกลม รูประฆังกว้างแบบลังกา มีความสูงจากพื้นดิน

สิ่งศักดิ์สิทธิ์พระปฐมเจดีย์

ลิ่งชดคงกูฎ 3 เส้น 1 คิม 6 นิ้ว หรือประมาณ 120.45 เมตร สูงกว่า โคיהรองได้ 5 เส้น 16 วา 3 ศอก หรือประมาณ 233.50 เมตร กว้างในบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ

ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระมหาม KING KALIKA ให้สร้างครอง ‘พระเจดีย์องค์เดิม’ ซึ่งเป็นเจดีย์เก่าแก่มีฐานแบบโโคกวะและมียอดประดิษฐ์อยู่หัวบน

ความสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของ ‘องค์พระปฐมเจดีย์’ เป็นที่เลื่องลือไปทั่วโลกนี้ ล้านเกล้าฯ รัชกาลที่ 6 สมัยดำรงพระยศเป็นสยามมกุฎราชกุมาร ทรงแบรพระราชนิเวศน์ที่พระราชนิเวศน์จันทร์ทรงพระบรมสารีริกธาตุจากองค์พระปฐมเจดีย์เปล่งรัศมีสว่างไวดไปทั่วองค์ ทรงมีจดหมายเหตุกราบถวายรายงานต่อพระราชนิพิทา พระบพิตร สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว คำรับว่า “... เมื่อครั้งเดิมจีประพาส ตัวผ่านไปทางนครปฐม ก็พบปากหัวเรียวแบบนี้ เช่นกัน มีรับสั่งให้มหาดเล็กตรวจดูว่า มีผู้ใดแก้ล้างทำให้เป็นไปแบบนั้นหรือไม่ แต่ปรากฏว่าไม่มี ...”

นอกจากความสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของ “พระบรมสารีริกธาตุ” แล้ว “พระร่วง

โรจนฤทธิ์” ก็ถือเป็นที่สุดแห่งความเคารพ ศรัทธาของชาวกรุงปฐมและพุทธศาสนิกชน ทั่วไป ด้วยพุทธลักษณะที่งดงามสง่าเป็นเลิศ และความศักดิ์สิทธิ์เป็นที่ปรากฏเข่นกัน

ไชยเดือนสุกแล้ว ชบ.สีแดงที่เปลือก

เคียงเทียนนี ผู้มาแก้บนด้วยไจ่เดือนนับร้อย นับพันในนา แล้ว ปีดท้าว กันหัวขอ “พระคานธิ” ครับผม

“ข้าพระพุทธเจ้า ขอน้อมเกล้าวันท้าวพระร่วง โรจนฤทธิ์พระองค์นี้ ซึ่งเป็นที่นำบุญมาให้แก่ข้าพระพุทธเจ้า ผู้นมัสการอยู่แม้พระปฐมเจดีย์ใหญ่ๆ ได้ ซึ่งเป็นที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุและเป็นที่ประดิษฐานองค์พระร่วง โรจนฤทธิ์ ซึ่งมีปักษาราชีวะปี พ.ศ.2456 พระราชนานม่าว ‘พระร่วง โรจนฤทธิ์ ศรีอินทราพิทย์ ธรรมโภมภาร มหาชิราฐราชปูชนียบพิตร’ ”

แต่ประชาชนท้าวไปเรียกว่า “หลงพ่อพระร่วง” หรือ “พระร่วงโรจนฤทธิ์”

นอกจากนี้ที่ฐานของ ‘พระร่วง โรจนฤทธิ์’ ยังเป็นที่บรรจุพระบรมอธิฐิของรัชกาลที่ 6 ตาม

ความในพระราชนิพัทธ์ ซึ่งต่อมาในปี พ.ศ. 2529 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลปัจจุบัน ทรงพระกรุณายี่ปุ่นโปรดเกล้าฯ ให้เชิญพระอังการของพระนางเจ้าสุวัทนฯ พระวรราชเทวีในรัชกาลที่ 6 ไปบรรจุไว้คึ่งหัว

ข้าพระพุทธเจ้าขอขอบมั่สการพระร่วงใจจนฤทธิ์ พระบรมสารีริกธาตุ และองค์พระปฐมเจดีย์ที่สักดิ์สิทธิ์ ซึ่งความมั่สการอยู่โดยส่วนเตียว ตัววายเครื่องลักษณะคือดอกไม้ไฟอันดังอยู่ ณ กิ่วทั้งสี่ ในบริเวณองค์พระปฐมเจดีย์ได้แล้วเชิงบุญอันดี

ด้วยอานุภาพแห่งบุญนั้น ขอให้ข้าพเจ้า ชงมีความสุข เป็นผู้ไม่มีวิร ปราสาทฯ อันตราย เจริญงอกงามไปบุญยืนธรรมเป็นนิตย์ท่อง